

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Danmark har sagt, at det drejer sig om at opfylde FN's Sikkerhedsråds resolutioner, som betyder, at Saddam Hussein skal afvæbnes. Det har været vores argument, det har været vores motiv, og det er det, vi er gået i Folketinget om.

Samtidig ved vi jo også godt, at en krig – det har vi også sagt i Folketinget – kan have tre elementer: krigen, det humanitære og det stabiliserende. Vi så det jo også i Afghanistan.

Man kan jo forudse, at når Saddam Hussein må afvæbnes med magt, vil Saddam Husseins regime også falde. Så mener jeg, vi har et medansvar for, at Irak ikke bryder sammen og bliver til det rene kaos, men at man får stabiliseret en ny administration og får skabt basis for en ny regering i Irak.

Det følger jo også af krigens love, at vi har ansvar for, at vi ikke efterlader kaos, men at vi er med til at genopbygge det land, som, fordi Saddam Hussein ikke lod sig afvæbne fredeligt, er blevet bragt i en krig, og hvor jeg ikke forventer at Saddam Hussein sidder ved styret bagefter.

Men det har ikke været det, vi gik i Folketinget om, det har været fjernelse af masseødelæggelsesvåben. Der har hr. Søren Søndergaard ret, men det kan få de virkninger, som betyder, at vi skal ind at stabilisere, og der er det vigtigt, at det samfund så hurtigt som muligt stabiliseres. Det vil vi medvirke til, og vi ønsker, at FN har en central rolle her.

Søren Søndergaard (EL):

Men skal det forstås på den måde, at der skal laves et nyt beslutningsforslag i Folketinget og træffes en ny beslutning, fordi der i så fald er tale om en ny opgave? Den er jo ikke omfattet af det beslutningsforslag, som er fremsat, og som er vedtaget. Det omhandler udelukkende spørgsmålet om afvæbning og ikke noget som helst andet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan jo ikke være kommet bag på hr. Søren Søndergaard og heller ikke nogen af dem, der stemte i Folketinget i forbindelse med beslutningsforslaget, at jeg hele tiden nævnte tre elementer: det militære, det humanitære og det stabiliserende, genopbyggende.

Jeg har netop i dag et aktstykke i Finansudvalget, som drejer sig om det humanitære og det genopbyggende, fordi vi jo hele tiden har set, at det militære altså også kan have humanitære konsekvenser, som vi ønsker at mildne så meget

som overhovedet muligt, og altså også kan skabe behov for en meget hurtig stabilisering og genopbygning. De tre ting har vi jo hele tiden sagt i alle de 20 timer, vi havde debat om dette.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige til udenrigsministeren, at jeg tror, det vil betyde en meget voldsom optrapning af konflikten og diskussionen også i Danmark, hvis man kommer i en situation, hvor Danmark bliver del af en besættelsesstyrke.

Kl. 16.25

Jeg synes ikke, udenrigsministeren er fuldstændig klar i sin afvisning af den mulighed. Den eneste måde, det kan undgås på, er, at opbygningen overlades til FN og besluttet af FN. Hvis det ikke sker, er Danmark en del af en besættelsesstyrke.

Efter min opfattelse vil det bestemt kræve, at regeringen går i salen igen; det må regeringen jo selv afgøre. Men jeg siger bare, at det vil være en voldsom optrapning af situationen, hvis Danmark bliver en del af en decideret besættelsesstyrke i Irak.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er en meget væsentlig diskussion, som hr. Søren Søndergaard rejser her. Den er bestemt væsentlig at tage; den er jeg helt enig i også skal tages.

Det, jeg sagde i mit svar, var, at både fra britisk og fra dansk side har vi over for USA påpeget, at både bæredygtigheden og legitimiteten af den fremtidige politiske udvikling i Irak vil være bedst tjent med så stort et FN-engagement i processen som muligt.

Det er meget vigtigt, at vi ikke er en besættelsesstyrke, men præcis en styrke, der stabiliserer denne overgangsadministration, sådan som vi gør i Afghanistan igennem AISEF.

Det, jeg forestiller mig, er, at man kommer frem til en irakisk administration, som afspejler de forskellige elementer i den irakiske befolkning. Den har behov for at blive stabiliseret, og der kan Danmark have en rolle – men det er der ikke truffet nogen beslutning om – for at hjælpe Irak videre.

Det er det klart, at legitimiteten – det er jo også det, Azorererklæringen går ud på – ligger bedst forankret i FN. Men vi kan jo komme i den situation, at Sikkerhedsrådet ikke beslutter noget som helst. Det er jeg nødt til at forudskikke, i betragtning af at de skuffede os sidst med ikke at beslutte noget som helst nyt. Det vil sige, at vi